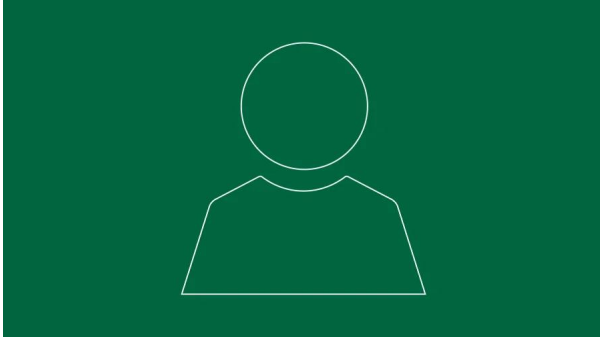

Dočkáme se někdy ulice Želivského, na které se dá žít?

01.03.2022

Matěj Michálek Žaloudek (Zelení a nezávislí), koaliční zastupitel

Debata o veřejném prostoru a o dopravě v Praze je dynamická a vidíme to i na Praze 3 — rekonstrukce Husitské se realizovala jako obyčejná oprava stávajícího stavu, u Koněvovy už se myslelo i na lidi na kole a v poslední etapě jsme doplňovali i nové přechody a stromy. U Vinohradské a Táboritské se poprvé zadání řešilo s veřejností. Seifertova, Olšanská nebo Slezská už mají (nebo budou mít) velkou několikakolovou participaci a stromořadí i cyklooprava jsou samozřejmostí. O to více se zvyšuje naše nervozita z přípravy rekonstrukce ulice Želivského z dílny TSK. Veřejnost o celém procesu nic netuší, na její názor se nikdo neptal, stavební výkresy jsou prakticky hotové, ale veřejně nedohledatelné, ulicí má jezdit ještě více aut a nové stromořadí se do ulice „nevejde“. Navíc Praha 3 k celému procesu není zvána, poprvé jsme viděli výkresy až letos v únoru a obratem jsme požádali o další jednání. Po generace se přitom lidem slibuje, že po otevření okruhu už ulice nebude druhá magistrála. Debata o dopravě v Praze je dynamická, ale ve srovnání s jinými městy EU je to šnečí tempo. V Berlíně, Vídni, Paříži, Barceloně, Bruselu... všude z nepříjemných komunikací dělají ulice, kde se dobře žije, a bezpečnost a čistý vzduch jsou na prvním místě. Chtějme to stejné i v Praze. Chtějme Želivského se stromy, se širokými a dobře přístupnými tramvajovými ostrůvky (kdo nastupuje na Biskupcově, ví), s cyklostezkou, kterou se lidé nebudou bát využívat. Chtějme po hlavním městě, aby ulice plánovalo spolu s lidmi. Vždyť je 21. století, jsme snad už dál.